

Johanna Bürger in der Grundschule

Em drette Schulljohr hatte mer Aufklärungsunterricht en der Schull. Als Hausaufgab säht der Lehrer: “No frogt ens öör Eldere zo Hus, woher de Kinder kumme!”

Ben ich flöck noh Hus gelaufe, han ich de Mamm gefrog. Ich han dat gar nit gemerk, wie verdaddert die wor. Ävverwahrscheinlich woss die sich irgendwie nit zo helfe. Do dät die mir verzälle, de Kinder kömen us dem Buchnabel erus. Ich han dat natörlich gegläuv.

Der nächste Dag, mer setzen all en der Schull, dä Lehrer frög: “Un, hat ehr üür Eldere gefrog, wo de Kinder herkumme?” Ich zeige op, ich kumme och draan, stonn op un sage ganz stolz: “Die Kinder kommen aus dem Bauchnabel.”

Alles fängk aan ze laache. Do wor ich esu wödig op ming Mamm, dat die mich beloge hatt.

Bürger, Johanna (50): *Wo kumme de Pänz her?*

ʔem dʁetə 'ʃʊljɔ hatə mɛ ʔaʊfkleːʁʊŋs,ʔʊntɛʁɪʃ ʔən də ʃʊl ʔun_als 'hu:zɔf,jaːp sɛ:t:ɛ lɛ:ɐ̯ʁə nʊ fʊɔːxt_əns
ʔøɐ̯ 'ʔɛldəʁə t͡ʃo hʊs vo'hɛɐ̯ di kɪndə kʊmə bɛ_ɪj flɔk no hus jəlɔʊfə ha_ɪj də mam jəfʊɔːx ʔəɪj:an dat
ja: nit jəmɛɐ̯k vi fɛdadɛt di voː ʔɛvɛ va'ʃaɪnɪʃ vʊs di zɪʃ ʔøntvi nit:so hɛlfə da dɛ:t:i miɔ̯ fɛt͡sɛlə də
kɪndə kœːmən_ʊs dɛm 'bʊxna:bəl_əʁʊs ʔɪj:an dat na'tɔɪʃ:ɛglɔyːf tɛ nɛ:kstə da:x mɛ zɛt͡sən_al_ɛn də
ʃʊl dɛ lɛɐ̯ʁə fʊœ:ɪj ʔʊn had_ɐ ʔʏɐ̯ ʔɛldəʁə jəfʊɔːx vo di kɪndə 'hɛ:ɐ̯kʊmə ʔʊn ʔɪʃ t͡sɛɪjə ʔop ɪj kʊmə ʔox
dʁa:n ʃ:tɔn ʔop ʔʊn za:ʁə jants ʃtɔlt͡s di kɪndə kœːmən_ʊs dem 'bʊxna:bəl ʔʊn ʔalɛs fɛɪjk ʔan t͡ʃo la:xə
da voː ʔɪʃ ʔəzu vø:dɪʃ ʔop mɪɪj mam dat:i mɪʃ belɔ:ʁə hat